

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ - ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ - ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ"

«Από τὰς ἐν Μυρόνι περιπέτειας τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Γάλλοι στρατιῶται (Τουρκὸ) ἀγωνιζόμενοι νὰ σωθῶσιν ἐκ ναυαγίου τοῦ πολέμου πλοίου τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον.

— Διὰ πλειοψηφίας δύο μόνον ψήφων ἀνεβλήθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συζήτηση ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ἢ μὴ τῆς θανατικῆς ποινῆς.

— Ὑπάρχουσι τεκνονεῖον τῆς Πορτογαλίας εὖρον κιβώτιον ἀγνώστου κυρίου πλήρες χρυσοῦ. Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ διανομήσεται ἢ διεξιῶνται τοῦ τεκνονεῖου μεταξύ τῶν ὑπαλλήλων.

— Ἡ γερὰ βασίλισσα Ἀμαλία τῆς Πορτογαλίας θὰ ἐπιχειρήσῃ προσεγγίσει αἰσιδίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Δυναμὶς νέου νόμου, οἱ κυριοὶ σκόλων εἰς τὸ Μουριλ τῆς Ἀμερικῆς θὰ πληρώσονται πρόστιμον 25 πο. διὰ πᾶσαν ὑλικήν, τὴν ὃ ποῖαν ἤθελε βάλει ὁ σκόλος τῶν ἀπὸ τῆς 9

τὸ ὅποιον ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ πρῶτον; ἔτσι; ἀνὰ τὴν Ἀφρικήν.

Ο ΠΑΡΑΔΟΞΟΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθενικοῦ)

«Θαυμαστὸν ἄκουσά λαπτον!»

οἱ πόδας;

«Καὶ πῶς περὶ μὲ μίαν μόνην πτέρυγα;»
«Ἐγὼ πάλιν ἐπεθύμουν νὰ ἔβλεπα μίαν ζωντανὴν σφίγγα, εἶπε μία ἀπὸ τὰς δεσποῖνας—Βέβαια πρέπει νὰ ἴδες πολλὰς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

«Ἄλλ' εἶνε δυνατόν, σέ. παρακαλῶ, αἱ γυναῖκες καὶ αἱ κόραι τῶν Γυμνοσοφιστῶν νὰ — καθὼς λέγουσι — καταλαμβάνεις τί θέλω νὰ ἐρωτήσω;

«Ὅχι, Δέσποινα Σαλαβάνδα.

«Ἐξ ἀπαντος καταλαμβάνεις! Δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἰνδίας; δὲν εἶδες τῶν Γυμνοσοφιστῶν τὰς γυναῖκας;

Ναὶ βέβαια. Τίποτε, πιστεύσον με, δὲν διαφέρουσιν ἀπὸ τὰς τῶν Ἀβδηριτῶν γυναῖκας.

«Μὰς τιμᾶς παρὰ πολὺ! ἀλλὰ δὲν ἐρωτῶ περὶ τούτου» ἐρωτῶ ἂν εἶνε ἀληθές, ὅτι—
«Ἐδῶ ἡ Σαλαβάνδα ἔδωκε τὴν μίαν τῆς χειρὸς ἐμπροσθεν τῶν στηθῶν της, καὶ τὴν ἄλλην — νὰ εἶπω συντόμως, ἐσχηματίσθη ὡς ἡ τῶν Μεδίκων Ἀφροδίτη διὰ νὰ φανερώσῃ εἰς τὸν φιλόσοφον τί ἡγάπα νὰ μάθῃ. Μὲ καταλαμβάνεις λοιπὸν; εἶπε.

Ναί, Δέσποινα, ἡ φύσις ἔκαμεν εἰς αὐτὰς, ὅτι ἔκαμε καὶ εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας. Ποῖον ἐρώτημα εἶνε τοῦτο!

«Δὲν θέλεις νὰ τὸ καταλάβῃς, παραλυμένη! Ἐνόμισα, ὅτι ἐκατάλαβες τὸ ἐρώτημά μου. Νὰ σέ τὸ εἶπω φανερά— ἐπειδὴ θέλεις νὰ ὁμιλήσω ἀδιάκριτα» — ἐρωτῶ ἂν περιπατῶσιν οὕτω γυναῖκες, καθὼς ἐγενήθησαν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός των.

«Γυναῖ! ἐφώνηζαν διὰ μιᾶς ὅλαι αἱ Ἀβδηρίτριαι! ὦ! αὐταὶ εἶνε ἀναιδέστεραι παρὰ τὰ κοράσια τῶν Λακεδαιμονίων. Ἀλλὰ τίς τὸ πιστεύει;

«Ἐχεῖς δίκαιον, εἶπεν ὁ Φυσιολόγος! αἱ γυναῖκες τῶν γυμνοσοφιστῶν εἶνε ὀλιγώτερον γυμναί ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων μ' ὅλην τὴν εὐκρεπεστάτην αὐτῶν ἐνδυμασίαν. Εἶνε ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν ἐγκαλυμμέναι μὲ τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν πασιδὴλον τιμιότητά των.

«Τί σημαίνει μὲ τοῦτο;»

«Ἐπιδέχεται σφραγιστέραν ἐξήγησιν ὁ λόγος μου;

«ὦ! ἐκατάλαβα τώρα! Ἀστεῖζεσαι βέβαια! ἀλλ' ἀστεῖζεσαι μὲ τὴν ἀθωότητα καὶ ἀμνηστῆτά των. Ἐὰν αἱ γυναῖκες τῶν γυμνοσοφιστῶν δὲν εἶνε ἐνδεδυμέναι ἐν ἐκ τῶν δύο συμπεραίνονται ἢ αὐταὶ εἶνε ἀσχημοὶ ἢ οἱ ἄνδρες των εἶνε κατάψυχροι».

Κανὲν ἐκ τῶν δύο δὲν εἶνε. Αἱ γυναῖκες των εἶνε εὐμορφαι! τὰ τέκνα των εἶνε ὑγιεῖς καὶ ἀπὸ ζοῆν γεμάτα, τὸ ὅποισιν μαρτυρεῖ ἁσφαλέστατα εὐαισθητοὺς τοὺς γονεῖς των, ὡς μὲ φαίνεται!

«Εἶσαι φίλος τῶν παραδόξων, Δημόκριτε, εἶπεν ὁ μεγιστάν' ἀλλ' εἰς αἰῶνας δὲν θέλεις μὲ καταπείσει, ὅτι τὰ ἔθνη λαοὺ τινος εἶνε τόσοι καθαρώτεροι, ὅσον γυμνῶτεροι εἶνε αἱ γυναῖκες των».

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΞ ὍΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ!

«Ὅταν μία ὥρα ἡ ἀγγλίς φέρει...» ὅταν μπαστούνι εἰς τὸν περιπάτον της τοῦ κινεῖ χαριέστατα καὶ ἐκκεντρικώτατα καμαρώνουσα λέγομεν ὅτι ἡ κυρία αὕτη εἶνε χειραφετημένη.

«Ὅταν μία Ἀμερικανὴς, ὡς συνέβη, πρὸ τινος εἰς τὸ Μεδίσον Σκὰρ τῆς Ν. Ὑόρκης, σταματῇ ἐνα ἄγνωστον σφριγηλὸν νεανίσκον καὶ μειδιῶσα ἀπασπῇ ἐν ῥόδον ἀπὸ τὰ στήθη της καὶ τὸ προφέρει εἰς τὸν νέον, λέγομεν ὅτι ἡ χειραφετήσεως τῆς γυναῖκος αὐτῆς ἐφθάσει εἰς τὸ ἄκρον ἄστυον τοῦ Ἀμερικανισμοῦ.

«Ὅταν μία ἄλλη Ἀμερικανὴς ἐκλῆμπτρον κάλλους, πωλεῖ φιλήματα εἰς τοὺς Παρισινοὺς καὶ Βιενναίους μόνον ἀντὶ 2,000 δολ. λαρίων τὸ ἐν, λέγομεν ὅτι ἡ τρέλλα τῆς χειραφετήσεως ἐφθάσεν πλέον εἰς τὸ ἄκροτατον σημεῖον.

Εὐτυχῶς πάντα ταῦτα συμβαίνουν μακρὰν ἡμῶν ὅπου αἱ γυναῖκες δὲν ἐφθασαν μέχρι τοιοῦτου σημείου ἐκκεντρικότητος καὶ ἰδιοτροπίας.

✱

Ἐν τούτοις κατὰ τινα τελευταίαν νότα οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸ Ταρλάμπασι τοῦ Πέραν τῆς Κων/πόλεως καὶ εἰς τὰς παρόδους τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν καθ' ἣ γράχει Βυζαντινὴ συνάδελφος, νὰ γείνωσι μαρτυρὰς πολὺ ἰδιότροπου νεωτερισμοῦ τοῦ ὁραίου φύλλου. Συνήθως αἱ μοναδικαὶ φύλλονται ὑπὸ τῶν φλογόμενων ἀπὸ ἔρωτα νεανίσκων τῶν ὁδῶν ἐκείνων εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντηχοῦσιν οἱ ἀηδεῖς βραχνοὶ φθόγγοι ἀποπλανηθείσης, κρ' ἰπαυούσης νεότητος.

Προχθὲς ὁμοῦ περὶ τὴν 11ης ὥραν ἤκουσθη ἐνα ἐρωτικὸν τραγοῦδι ψαλλόμενον ὑπὸ τινων νέων ζωηρότατα εὐθύμων καὶ μακαριώτατα ἀνεχομένων τὴν ἐκκεντρικὴν φαιδρότητα τῶν τρυφερῶν δεσποινίδων, τὰς ὁποίας συνόδευον. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ τραγοῦδι ἐξηκολούθει ἀπηχοῦν τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς ὅλας τὰς παρόδους τῆς ὁδοῦ Ταρλάμπασι, ὥστε ἐπρόκειτο περὶ πανηγυρισμοῦ παιδοποιήτου τινος διὰ πρώτην φορὰν νεωτερισμοῦ.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Πιττακὸς ὁ σοφὸς ἔλεγεν, ὅτι ὁποίας προσφορὰς προσφέρουμεν πρὸς τοὺς γονεῖς, τοιαύτας πρέπει νὰ περιμένωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ γηραιά ἀπὸ τὰ τέκνα μας,

✱

Εἶναι πολὺ ὀλίγον νὰ εἰπωμεν περὶ κόρης ὅτι δὲν καταστρέφει τὰ ἄνθη, τὰ ὁποία πατεῖ. Πρέπει καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ αὐτά, «Ὅταν ἡ παρθένος διέρχεται, οἱ κάλυνες πρέπει ν' ἀνθίζωσι.

✱

Μία ὥρα ἡ ἀνάμνησις τῆς πρώτης ἡλικίας μένει πάντοτε διαρκὲς χαρὰ καθ' ὅλην ἡμῶν τὴν ζωὴν.

✱

Προτιμότερον νὰ ἀγνῆσαι μειδιῶν ἢ νὰ ἐκτελῆς δυσθόμως.

πρόστυμον 25 πρ. δια πᾶσαν ὕλην, τὴν ὁ ποῖον ἤθελε βάλει· ὁ σκύλος των ἀπὸ τῆς θ μ. μ. μέγχι τῆς θ π. μ.

— Ὁ σοφὸς φυιοθήρης τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου Κορνέλλ καθ' ἡγήγη· Ρόυς Μάουθεν θὰ ἐκτελέσῃ μετὰ τοῦ ταγματάρχου Πέρυ νέον πρὸς τὰς πολιτικὰς χώρας ἐκδρομὴν.

— Τὸ ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον διέταξεν ὅπως 160 διδασκάλισται τῶν ἀγροτικῶν δήμων συγκεντρωθῶσιν ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνάκτορον τῶν ἀπόρων κορασιῶν «Ήγεμονίδι» Ἑλένη καὶ λάθωσιν ἀπὸ τῆς 1ης ἰουλίου μέγχι τῆς 5 Αὐγούστου μαθήματα ἀγροτικῆς μαγειρικῆς.

— Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Βελγίου ἀπεφάνισεν ὅπως ὑποβάλλῃ ἐπιστήμῳ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ βραβείου Νόμπελ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Αἰμιλίου Βερνάρδου καὶ τοῦ Μαυριλίου Μαιτεράκη διὰ τὸ γένος τῆς φιλολογίας.

— Ἡ πόλις τῆς Φρανκφούρτης προπαρascυνέζεται ὅπως πανηγυρίσῃ ἐρέτος τὴν τριακοσιετηρίδα τῶν γεννηθῆναι τοῦ ἐρς ρέτου τοῦ βιχομέτρου Τοριτσέλε. Ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτηθὰ διοργανωθῇ καὶ ἐκθεσις μετεωρολογικῶν ὀργάνων.

— Τὸ δικαστήριον ἐπεθεβιάωσε τὴν χρεωκοπίαν τῆς «Μεταλλουργικῆς Πιστώσεως», ἣν διηύθυνεν ὁ Ροζέ.

— Ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βελγίου καθηγητὴς κ. Μιλὰν Πυλολοβίτς ἀπηλάθη ἐκ Στραμβόου.

— Τὸν Μάϊον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1909 θὰ τελεσθῶσι μετὰ μεγάλῃς ταύπης τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ Ἀσπερν παρὰ τὴν Βιέννην ἀνεγερθέντος μνημείου πρὸς τιμὴν τῶν αὐστριακῶν στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἔπεσαν μαχόμενοι κατὰ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Ναπολέοντος τοῦ Α'.

— Ὁ μέγας Ἀγγλος κολυμβητὴς Μπάρκερ ἐφώρταε τὴν 76ην ἐπέτειον τῶν γεννηθῆναι τοῦ ἀνικητῶν νικητῆς ἐν ἀγωνίᾳ κολυμβητικῆς. Ὁ πρῶτανος τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον μετεχόντων κολυμβητῶν ἦτο ἡλικίας 82 ἐτῶν.

— Δύο λαϊκὰ περιοδικὰ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν προτέτερον εἰς τὸν κ. Ρούσβελτ πέμψτε φράγμα κατὰ λέξιν διὰ τὴν ἀρῆγσιν τῶν περιπετειῶν τοῦ κυνηγετικοῦ ταξιδίου.

»Θ α υ μ α σ τ ο ν ὁ κ α τ ἄ λ η π τ ο ν !
πολλὰ θαυμαστὸν—ἦτο ἡ αἰωνία των ἡχώ.

Τόσον φυσικόν, ὅσον καὶ πᾶν ἄλλο εἰς τὸν κόσμον· ἀπεκρίνετο ἐκεῖνος παντάπασιν ἀτάραχος.

» Πολλὰ ταπεινῶρων εἶσαι, συκοπῆτα, ἢ θέλεις ἴσως νὰ σὲ ἐπωνομάσωμεν πλείοντερον διὰ τὴν αἰσθητικὴν σου κρίσιν καὶ διὰ τὰ ταξείδια σου;

Μὴ μὲ ἐμβάνετε εἰς τοῦτον τὸν κόπον Αὐθέντα μου καὶ κύριέ μου!

» Ἀλλὰ δὲν εἶνε νόστιμον πρᾶγμα νὰ περιέλθῃ κανεὶς εἰς τὸν κόσμον; εἶπεν εἰς τῶν Ἀδελφῶν.

Ἐγὼ στοχάζομαι ὅπως τὸ ἐναντίον ἀπεκρίθη ἄλλος.—Φαντάσθητι ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσκολίας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπικείται καθημερινῶς ὁ ταξιδεύων· τοὺς κακοὺς δρόμους, τὰ ἀρρεῖα πνιδροχίαι τοὺς ἀμμόδαεις τόπους, τὰ ναυάγια, τὰ ἄγρια θηρία, κροκοδείλους, μονοκέρους, τὰς στρουθοκαμήλους, τοὺς ὑποπτέρους λέοντας, ἐκ τῶν ὁποίων βρῖθαι ἡ Λίβυα.

» Καὶ ἔπειτα, τί θέλει κερδήσει εἰς τὸ τέλος ὁ ἄνθρωπος (εἶπεν εἰς μεγιστὰν τῶν Ἀδελφῶν) ἔκ τῶν πόσων μέγας εἶνε ὁ κόσμος; στοχάζομαι, ὅτι τὸ κομμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐρίζω τώρα ἐξ αὐτοῦ, τότε ἤθελε μὲ φαίνεσθαι τόσον μικρὸν, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνωμαι καμμίαν ἀπ' αὐτοῦ ἡδονήν.

» Ἀλλὰ γράφεις διὰ τὸ νῦν τίποτε τὸ νὰ ἴδῃς τόσον πολλοὺς ἀνθρώπους...—ἀπεκρίθη ὁ πρῶτος.

» Καὶ τί δὲ βλέπει τις ἐκεῖ· ἀνθρώπους! τοὺτους βλέπω καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου. Πανταχοῦ οἱ ἄνθρωποι εἶνε ὅμοιοι.

» Αἱ! ἰδὼ εἶνε καὶ πτηνὸν χωρὶς πόδας! ἐρώναξ νεόν τι γυναικίριον.

» Χωρὶς πόδας;—καὶ ὅλον τὸ πτηνὸν μὲ μίαν μόνην πτέρυγα! ἐξάστειν πρᾶγμα!—εἶπε μὰ τις ἄλλη. Καταλαμδάνεις ἐσὺ τοῦτο;

» Σὲ παρακαλῶ, ἀγαπητὲ Δημόκριτε, ἐγγήγετ' ἐμὲ πῶς δύναται νὰ περιπατῇ χω-

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Α'.

Ο Κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

Εἶνε πολὺς καιρὸς ἀφ' οὔτου νεαρός τις κύριος ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀδαμαντίος Ἀδαμαντίου, δημοσιεύει πολλά περὶ τῶν μνημείων τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, ἐξ ὧν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καταφαίνεται, ὅτι ὁ κ. οὗτος, εἰς οὐδεμίαν ποτε ἐπιστημονικὴν ἤλθε σχέσιν μετὰ τὴν ἐπιστήμην τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης· ἐσιωπῶμεν δὲ διότι κατ' ἀρχὴν ἐθεωροῦμαι ἀνανδρον καὶ ἄστοργον ἡμεῖς οἱ προηγηθέντες νὰ κηρύττωμεν πόλεμον ἢ ἀπλῶς ἔστω νὰ κακολογῶμεν τοὺς νέους, οὓς ἐκ παντὸς τρόπου πρέπει νὰ ἐνισχύωμεν καὶ ὑποστηρίζωμεν. Πικρὰν ἄλλως, ἔχω πείραν τοῦ διωγμοῦ, τοῦ ἀμειλίχτου διωγμοῦ ὃν εὗρον ἐν Ἀθήναις, ὅτε ἐπανήλθον ἐκ Γερμανίας κομιστῆς νέος, ἐν καὶ μόνον πρὸς τὴν ἐπιστήμην φέρων ἐφόδιον· τὴν ἀνέκφραστον ἀγάπην καὶ τὸν ἄσβεστον ἔρωτα καὶ πόθον ὅπως συντελέσω εἰς τὴν διάσωσιν

τῶν σεπτῶν μνημείων τῆς πολιτῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιότητος.

Ὁ πόλεμος μοὶ ἐκηρύχθη ὑπ' ἐκείνων οἵτινες ἔπρεπε νὰ μὲ προστατεύσουν, ὑπ' ἐκείνων αἵτινες μὲ ὠνόμαζον προσφιλῆ, συμπαθῆ καὶ ἐπιμελέστατον μαθητὴν. Ὁ μαθητὴς ἦτο λαμπρὸς ἐνόςφῳ βωδὸς ἱστατο θαυμάζων τοὺς διδασκάλους. Ὁ μαθητὴς ἐγένετο πάντων ἀνθρώπων χεῖριστος, ὅταν ὠμίλησε καὶ ὠμίλησε ἀποδεικνύων τὰ πράγματα ἀληθεύοντα πρὸς τοὺς λόγους.

Πολεμοῦντες με δὲ θαυμασίως καὶ ἐπιτηδεύεις ὠφελοῦντο ὑπ' ἐμοῦ.

Ἡ ἄχαρις καὶ πικρὰ αὕτη ἱστορία μὲ ἐδίδαξε πολλὰ καὶ πρὸ παντὸς οἰσίνει ὠρκίσθην οὐδέποτε νὰ πολεμήσω νέον ἐρχόμενον ἐξ Εὐρώπης, τοῦναντίον νὰ τεθῶ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ βοηθῶν αὐτὸν καὶ ὑποστηρίζων· καὶ καὶ τὸ ἐπραξα πάντοτε, καὶ τὸ ἐπραξα δι' αὐτὸν τὸν κ. Ἀδαμαντίου, ἔσται ὅτε μοὶ ἐπεμψε μίαν διατριβὴν του, εὐθὺς τῷ ἔγραψα ἐνισχύων καὶ συγχαίρων αὐτόν, χωρὶς καὶ νὰ τὸν γνωρίζω, ἐζήτησα δὲ καὶ ἐν ἀντίτυποι διὰ τὸν ἡμέτερον ἐν Βερολίῳ σφοδρὸν πρεσβευτὴν κ. Ραγκαβὴν πρὸς ὃν εἶπον πᾶν καλὸν καὶ εὐέλπι.

Ὅτε ὅμως, ἀγνοῶν τί πύθων ἐνός οὗτος παρεξέτράπη, ὅχι μόνον τοῦ κλάδου τῶν ἑαυτοῦ σπουδῶν καὶ ἀσυστόλως ὑπερέβη τὸ ὄριον τοῦ ὁρεῖ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ.

ΚΡΥΨΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

αυμάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

λομένου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐπιστή-
μην καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ἀλλ'
ἤρξατο ἐμπαίζων καὶ δημοσιεύων
πράγματα βλάπτοντα καὶ αὐτὴν τὴν
ὑπόληψίν μου, μάλιστα εἰς ὅσους εἴ-
μαι ἀγνωστος, καὶ πρὸς καιρὸν ἡδια-
φόρουν, οὔτε ἐπεθύμουν, οὔτε ἐθεώρουν
τὸν νεανίαν προσοχῆς ἄξιον, οὔτε και-
ρὸν εἶχον, οὔτε τὸ ἐπίπεδον ἦτο ἴσον
νὰ κατέλθω πρὸς τὸν κύριον αὐτόν,
καὶ τέλος πάντων σιγῶν ἀνεγίνωσκον
τοὺς διαφόρους αὐτοῦ θριάμβους, τὰς
διαφόρους αὐθεντικὰς αὐτοῦ γνωμοδο-
τήσεις καὶ ἀποφάνσεις, τοὺς θαυμα-
σμούς τῶν περὶ αὐτόν, ὁ πολὺς, ὁ
δεινός, ὁ συμπαθὴς Βυζαντινολόγος
μας, ὁ μεσαιωνολόγος μας, ὁ εἰδικώ-
πατος πάντων Βυζαντινολόγος μας,
ὁ...ὁ...ὁ κτλ... κτλ... καὶ ἀληθῶς οὐδὲ
ἐσκόπουν καὶ νὰ χάσω τόσων πολυτι-
μον καιρὸν, ὃν ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχω,
μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀντικρούσω
τίνα; τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μόνον ἀντι-
κρουόμενον!

Ὅτε ὅμως εἶδοι ὅτι αἱ συκοφανταί
κερδίζουν ἐδαφος, αἱ ἐπιστημονικαί
του κρίσεις καὶ γινώμαι λαμβάνονται
ὕπ' ὄψιν, πρὸς καταστροφὴν τῶν πο-
λυτίμων κειμηλίων τῆς Ἐκκλησίας,
τότε ἐθεώρησα ἐπιβαλλόμενόν μοι κα-

θῆκον ἀπαξ διὰ παντός νὰ ἐκφράσω
τὴν γνώμην μου καὶ εἰπῶ ὅτι ὁ νεα-
ρὸς αὗτος φωστὴρ καὶ ἀστὴρ, ὁ ἀναίδως
καὶ ἀσυστόλως ὑβρίζων, ψευδόμενος,
συκοφαντῶν ἀνούσια, ἀνιστόρητα καὶ
ἀνακριβῆ λέγων, τὸν ἥττονα λόγον
μεῖζονα ποιῶν, καὶ τὸν μεῖζονα ἥττο-
να, ὁ ἀνίπτους χερσὶ ζητῶν νὰ εἰσπη-
δῇσῃ εἰς τοὺς ἀχράντους χώρους τῆς ἐ-
πιστήμης, ἐθεώρησα λέγω καθήκονδπως
προβῶ εἰς ἀπάντησιν τῶν συκοφαντιῶν
τῶν περιπαιγμάτων καὶ τῶν ἐπιστη-
μονικῶν ἀνακριβειῶν τοῦ νεαροῦ τού-
του κυρίου, ὅστις τὴν σιωπὴν μου
τέως ἐξελάμβανεν ὡς δειλίαν, τὴν σι-
γὴν μου ὡς ὑποχώρησιν καὶ τὴν ἀδια-
φορίαν μου ὡς ἥτταν πρὸ τοῦ μεγα-
λείου τοῦ νέου ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ὀ-
ρίζοντι ἐπιτέλλοντος ἀστέρως.

Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ἄρθροις ἡ-
μῶν τούτοις θέλομεν δεῖξαι:

α') Τὰς καθ' ἡμῶν συκοφαν-
τίας τοῦ κ. Ἀδαμαντίου.

β') Τοὺς καθ' ὅλου ἐμπαίγ-
μους καὶ τὰς εἰρωνείας καὶ

γ') Τὴν ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ
διὰ τὰς χριστιανικὰς ἀρχαιοτή-
τας ἀξία.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Ἰγνητίης τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

— Τί θὰ γίνουσι τόσα κορίτσια; —
Πῶς ἔχει μορφοθῇ τοιαύτη γνώμη ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου εἶνε πολλὸν περιεργον τῇ ἀ-
ληθείᾳ, ἐφ' ὅσον τόσα πειστικώτερα ἐπιχει-
ρήματα εἶνε κατ' αὐτῆς.

ΠΡΩΤΟΝ διότι ἡ τελεία μόρφωσις τῆς
γυναικὸς εἶνε πολὺ προτιμωτέρα τῆς ἡ-
μιτελοῦς τοιαύτης διὰ πολλοὺς λόγους. Ὁ-
ταν ἀναλογίσεται κανείς, ὅτι αἱ ἐξεργόμεναι
ἐκ τοῦ Ἀρσακείου διδασκαλίας, ἔχουσι
προσοιμὸν νὰ γίνωσι μητέρες, αἵτινες ὡς ἐκ
τῆς μορφώσεώς των θὰ δόσουν ἐπιμεμελη-
μένην, ἐμπέπουσαν ἀνατροφὴν εἰς τὰ τέκνα
των, ἐμέσως κηρύσσεται κατὰ τῆς γνώμης
ἐκείνων, τῶν συνιστῶντων ὅπως περιορισθῇ...
τὸ ἀνυπαρκτον κακὸν τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔ-
τος αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασκαλι-
στῶν τοῦ Ἀρσακείου. Ἐπομένως καὶ ἄλλο
κακὸν εἶνε τὸ ὅτι αἱ Ἑλληνίδες εἰς εὐ-
ροπαικὴν κλίμακα ἐκπαιδεύονται τελείως καὶ ὅτι
ἀρκεταὶ ἐξ αὐτῶν ἐκπαιδεύονται κατὰ τρόπον
ὥστε νὰ ἔχουν πλήρη ἀντίληψιν παιδαγωγι-
κῆς, χρησιμοποιοθησομένης ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ
τῶν ἰδίων των τέκνων, ἅτινα θὰ ἀποτελέσουν
μίαν ἡμέραν τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑθνους.

Ἡ ΤΟΙΑΥΤΗ μόρφωσις τῶν μελλου-
σῶν μητέρων τῶν γνωρίζουσῶν τὴν
Ἑλληνικωτάτην ἀνατροφὴν, τὴν ὅποιαν πρέ-
πει νὰ δόσουν εἰς τὰ τέκνα των, τῶν γνωρίζου-
σῶν πῶς νὰ ἐμυρσῇσιν εἰς αὐτὰ τὴν ἀγάπην
πρὸς πᾶν καλόν, τὴν φιλοπατρίαν, τὴν φιλε-
ρίαν, τὴν ἠθικὴν εἶνε πολὺ ἐθνοφελὴς, ἀπο-
τελεῖ ἀκλόγητον βῆσιν ὑπὲρ τῆς εὐμερείας
μῆς κοινωνίας.

ἈΛΛΩΣ ΤΕ ποῖοι εἶνε οἱ ἄλλοι, οἱ
σβαροὶ λόγοι, τῶν ὁποίων ἕνεκα ἐμορ-
φώθῃ ἡ γνώμη, ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ
αριθμὸς τῶν διδασκαλιστῶν; Μήπως τάχα δὲν
εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ περισσότεροι γονεῖς, οἱ

ἡ τοῦ δευτέρου.
Ἡ τρυφερότης τοῦ Κλεμανθοῦ καὶ ἡ
προτίμησις του ἐξακολουθεῖ διὰ αἰῶντος
ἐν σιγῇ παραφορᾷ; διὰ λεβοῖ ἐωρῆσεν
ἐναντίον τοῦ ἀντιλήλου του, τὸ ἥρπασεν
ἀπὸ τὸν λαιμὸν παρουσία τοῦ ἀντιθέτου
του καὶ τὸ ἐπινέεν. Ἐκλήθη ἄμεσως ὁ
κηρύττης, ἀλλ' ἦτο ἀργά. Τὸ ἡθικὸν
συμπέρισμα τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τὸ
ἐμπύθιον, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, εἶνε
ὅτι οἱ πολιτικοὶ δὲν πρέπει νὰ παραχαί-
δουν κανένα.

Ἡ Ἑλληνικὴ παλαιογραφία
Ἐν τῇ παλαιᾷ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἑπι-
γραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας ἐγένετο ἀνα-
κοινώσις περὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς ἀπομεινατος
ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν θέματος τῆς ἑλληνικῆς
παλαιογραφίας, ἣν εἶχεν ἀναλάβει ὁ Βιλα-
ζον. Κατὰ τὴν ἀνακοινωτὴν ταύτην προσή-
χθη ἐπιστολὴ τοῦ Μπασιτ πρὸς τὸν Βύτεμ-
βαχ, καὶ ἦν ὁ φιλόλογος διπλωμάτης ἐ-
γγραφετῇ 1808 πρὸς τὸν σοφὸν ἐν Λεβδίᾳ
καθηγητὴν πέμπων εἰς αὐτὸν τὰ πρῶτα
φυλλάδια τῶν «Παλαιογραφικῶν του Σχο-
λίων», ὅτι ἐὰν ἡ ἀπόπειρά του αὕτη ἐνεκρί-
ναιτο ὑπὸ τοῦ Βύτεμβαχ, εἶνε πρόθυμος νὰ
συγγράψῃ «Παλαιογραφίαν» τῶν ἑλληνικῶν
χειρογράφων, ἔργον, τὸ ὅποιον ὁ Βιλαζὼν
εἶχεν ἐγκαταλείψει καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν
τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναθέσει εἰς αὐτόν.

Ἡ ἀρχαία ἐσθῆς
Ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου ὀρεθιστοῦ
τῆς Γαλλικῆς Κοινοῦτιας κ. Σενὲ ἐπα-
νελάβη ἡ ἐνδιαφέρουσα ἀνακοινώσις
περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ἐσθῆτος.
Ὁ κ. Σενὲ συνερχίζων τὴν ἀνακοινώσιν
του ταύτην ἐν τῇ παλαιᾷ Ἀκαδη-
μίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολο-